

—, men saa kunde man lade det staae hen, indtil vedkommende Privilegiehaver var aagaet ved Døden, og derefter lade den nye Ordning indtræde. Det vilde være hensigtsmæssigere i det Hele taget at komme til en saadan almindelig Befjendtgjørelsesmaade; thi saasnaart vi faae en saadan almindelig Tidende, saa ville de locale Blade derfra kunne hente det Stof, som kunde være af Interesse for den nærmeste Omegn. Endvidere vil der jo indtræde meget naturligere Forhold i Bladverdenen; thi man kan ikke sige, at Forholdene ere naturlige, naar man er nødt til at holde Aviser, som man ellers slet ikke vilde læse. Det er ikke uden Grund blevet fremhævet, at Staten derved kan komme til at begunstige Tankers Udbredelse, som den fra sit Standpunkt af maa ansee for ligefrem skadelige, saa jeg kan være enig i den Tankegang, at, naar vedkommende privilegerede Aviser kun bestaae i Kraft af deres Privilegier, saa lad dem gaae tilgrunde; thi saa fortjene de i Virkeligheden ikke nogen saadan, jeg havde nær sagt, tvungen Udbredelse. Den Indtægt, som vil komme frem gennem en saadan Ministerialtidende, vilde vistnok ikke blive ringe, men maaskee saa stor, at Tab derved kunde undgaaes for Statskassen. Man har sagt, at det var saa forfærdeligt kjedeligt at faae saa meget indblandet i Tidenden. Jeg kan ikke indsee, at det skulde være saa forfærdeligt kjedeligt at faae Skole- og Sogneraadregnskaber eller visse Foreningers Regnskaber indblandede i Tidenden, ialfald er det meget behageligt at have en saadan Tidende, i hvilken man veed, at man kan søge Alt. Desuden skal den naturligtvis inddeles i passende Afdelinger, saaledes at Vedkommende kunne vide, hvor de skulle søge, hvad de netop maatte ønske.

Tauber: Da nærværende Lovforslag blev indbragt i det andet Thing, gif det kun ud paa Udgivelsen af en Lovtidende. Naar Indholdet af Lovforslaget nu er blevet udvidet til ogsaa at omfatte en Ministerialtidende, maa jeg i en Henseende yde min Amerkjendelse til det andet Thing for den af det foretagne Forandring, men paa den anden Side maa jeg være enig med den ærede sidste Taler i, at

man vistnok burde være gaaet Afskilligt videre, end Tilfældet er her. Det er fuldkommen rigtigt, og det maa vistnok fra ethvert Standpunkt billiges, at det andet Thing har holdt de to Tidender, Lovtidenden og Ministerialtidenden, ude fra hinanden. Det anerkjendes for vigtigt af Jurister, at Lovtidenden kun omfatter Love og Anordninger, det Stof, som hidtil har skullet ihinglæses, og det maa vistnok ogsaa ansees for heldigt fra andre Synspunkter, at Lovtidenden indrettes saaledes, at den kan indbindes særskilt og samles i et passende Omfang, hvilket ikke vilde kunne skee, dersom den skulde indeholde mere end selve Lovene og Anordningerne. Lovtidenden vil, saaledes som den her er foreslaaet, kun komme til at erstatte to forskjellige Rækker, der hidtil ere udgivne, nemlig de løse Love, som ere blevne udgivne fra Regjeringens Bogtrykkeri, og den store Lovsamling, som udgives af Generalprocureur Using. Derimod troer jeg rigtignok ikke — og i dette Stykke finder jeg Medhold hos forskjellige ærede Medlemmer af det andet Thing, som have udtalt sig derom — at den lille Lovsamling vil kunne erstattes af den større Lovtidende, og det af forskjellige Grunde; Lovtidenden vil nemlig blive for omfangsrig, og den lille Lovsamling vil kunne leveres adskilligt billigere. Jeg billiger, som sagt, fuldstændig, at Lovtidenden er holdt udenfor Ministerialtidenden som et særligt Blad; men med Hensyn til Ministerialtidenden maa jeg sige, hvad ogsaa den ærede sidste Taler yttrede, at det var ønskeligt, om den fik et betydeligt større Omfang. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad et æret Medlem af Landstingets Udvalg foreslog i Landstinget, nemlig, at Ministerialtidenden skulde omdannes til et Dagblad, hvortil tillige Befjendtgjørelser skulde optages. De Befjendtgjørelser, som kunde optages i dette Blad, maatte deels være saadanne, som skulde befyndtgjøres, og deels frivillige Befjendtgjørelser, naar de angik Retshandeler, offentlige Forhold, eller naar det var Befjendtgjørelser fra Selskaber eller Instituter, som vare stadfæstede af Regjeringen, og deslige. Derimod er jeg ikke enig med det omtalte ærede Mindretal af Landstingets Udvalg i, at Stifts-